

Славянский; обаче всякое племя го говори от-лично, та всякое племя като да има особенъ я-зыкъ. Затова различавать языци Русскый, Блъ-гарскый, Сръбскый, Полскый, Чехскый и други и всички-ты тѣн языци сж нарѣчїя на единъ Славянский языкъ. Отъ всички-ты Славянскы племена Българе-ти най-напрѣдъ сж прїяли Христїанство. Това е станало въ девятый вѣкъ и тогава затѣхъ ся е прѣвело Священо-то Пи-санїе и другы црковны книги на тѣхный языкъ. Съ тоя прѣводъ Българскый языкъ ся е възвы-силъ до степенъ на писменъ языкъ. Другы славян-скы племена, като сж ся кръщавали послѣ слѣдъ блъгары-ты, тѣн сж земали отъ тѣхъ црковны-ты книги; прѣведены на тѣхный языкъ. Това е подало причина да употрѣбять и тѣн тоя языкъ за писменъ. Така блъгарскый языкъ отъ девятый вѣкъ станаль писменъ языкъ за нѣкои Славянскы племена, и тѣн сж го употрѣ-блявали за такъвъ доста врѣмя, и спорядъ то-ва сж го нарекли съ обще имя славянский. Нѣкои спорядъ това имя, кое-то е дадено на языка на црковны-ты книги искать да кажуть какъ той е былъ языкъ общїй на всички-ты Славяны конто сж употрѣблявали, прѣди да ся раздѣлять на толкова племена, или народы, сир. какъ това е прѣвоначяльный Славянский языкъ, още не разсыпанъ на рѣчїя. То оба-